

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ves, så foreslår de pågældende altså, at en lov, man har vedtaget i 1971 om anlægsstop i Kastrup, skal ophæves 2 år efter. Hvis man har det synspunkt i 1973, havde det vel været rimeligt at have det samme synspunkt i 1971, og så forekommer det ganske mærkværdigt, at man i 1971 har stemt for et anlægsstop, som kun har en logisk forklaring, hvis det bliver efterfulgt så hurtigt som muligt af en anlægslovgivning som den, der foreligger forslag til her.

Et andet synspunkt er trukket frem, første gang af hr. Niels Ravn, nemlig i et citat fra en leder fra Berlingske Tidende om det mindre heldige, forstod jeg, i, at vi skulle betale til en fremmed magt, Sverige, for at passere mellem to danske jordarealer, formentlig fra Kastrup til Saltholm. Lad mig her sige, at jeg synes ikke, man skal have nogen særlige følelser i den anledning. For at Saltholm skal kunne fungere, skal der jo i alle tilfælde være et tilbringersystem. Vi er vel efterhånden blevet enige om, at disse tilbringersystemer skal afgiftsbelægges. Om man skal betale afgiften til den ene eller den anden eller den tredje eller den fjerde — hvis bare vi sikrer os, at afgiften ikke bliver for høj, og at den bliver fastlagt ud fra et kostprisprincip — kan vel ikke være det afgørende. Om det er den ene eller det andet land, om det er det ene eller det andet firma, om det er den ene eller den anden regering, der har kasketten på, når pengene skal opkræves, kan i og for sig ikke være det afgørende. Derfor forstår jeg ikke rigtig dybden i dette argument.

Lad mig derefter sige til hr. Bilgrav-Nielsen og særlig da hr. Westergaard Andersen, der førte dette synspunkt frem med umådelig styrke: det er ikke svenskerne, der stiller krav om, at den danske regering over for folketinget skal anbefale en kombineret vej- og jernbaneforbindelse over Store Bælt. Svenskerne har på intet tidspunkt i forhandlingerne stillet dette krav. Det, der foreligger, og som er det afgørende, er, at den danske regering i den aftale, som vi er i færd med at indgå med svenskerne, men som ikke er endeligt indgået, for det kræver en ratifikation i det danske folketing, naturligvis må tage de forslag, som ligger i folketinget fremsat af regeringen, som udgangspunkt

for den overenskomst, som foreligger her. Det er præcis, hvad regeringen har gjort, og jeg forstår ikke, at hr. Bilgrav-Nielsen siger, det er et utilstrækkeligt svar, at hvis ikke denne forudsætning kan holde, ja, så må vi genoptage forhandlingerne med svenskerne, hvis udgangspunktet, hvis forudsætningerne bliver anderledes. Jeg har vanskeligt ved at se, at noget mere præcist og dækkende svar kan afgives. Misforståelsen er formentlig foranlediget af Politikens betragtninger og ganske fejlagtige overskrift i dag, at svenskerne skulle diktere, hvorledes vores trafikforbindelser skulle udformes. Dette er ganske fejlagtigt.

Jeg skal ikke forlænge debatten omkring udformningen af den faste forbindelse over Store Bælt. Jeg har vanskeligt ved at tro, at ikke hvert enkelt folketingsmedlem på grundlag af det meget udtømmende udredningsarbejde, som har foreligget, på grundlag af de meget udtømmende drøftelser i folketingsråds trafikudvalg og ikke mindst på grundlag af den meget omfattende belysning af det spørgsmål, som har fundet sted her ved anden behandling i dag, skulle have tilstrækkeligt grundlag for at træffe beslutning i dette spørgsmål. På samme måde har regeringen naturligvis drøftet denne udformning frem og tilbage, idet meget kunne tale for den ene løsning og meget kunne tale for den anden løsning. Det er ikke en sag, der er helt sort eller helt hvid. Det er ikke således, at det ene er absolut urentabelt, det andet absolut rentabelt, det ene absolut kollektivistisk, det andet absolut ukollektivistisk osv. Regeringen har tilstræbt at nå frem til en løsning, som så vidt muligt skulle kunne samle et bredt flertal her i salen — alle saglige, økonomiske, politiske, psykologiske faktorer osv. taget i betragtning — faktorer, som alle indgår med forskellige vægte, når beslutningen skal træffes, således som vi skal til det nu her ved denne afstemning.

Derfor skal jeg på regeringens vegne sige, at vi kan ikke støtte mindretallets forslag med hensyn til udformningen af Storebæltsforbindelsen, og jeg skal understrege, at regeringen lægger overmåde megen vægt på, at regeringens forslag med dets udformning går igennem ved den afstemning, der nu skal finde sted.